

GOSPODAR PLAVŽEV.

Francoski spisal Georges Ohnet.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

Peljala si se v majhnem vozičku! — je vprašala Suzano. — Kje si ga pustila? — Pri hlevih, — je odvrnila mlada deklica. — Hočem se ga poslužiti, da napravim majhen izprehod v okolici, — je rekla Claire živahno. Ne da bi se pomisljala nadaljni trenutek, si je pokrila glavo s šalom ter odhitela ven. Vozeča sama se je odpeljala v hitrem trabu. Hitro gibanje je bilo bolj razburljeno in prišlo je naganjati konja k vedno hitrejšemu teku. Ni se bala nevarnosti, da se preobrne voz in da se mogoče sama ponesreči. Od časa do časa pa je pristuškovala, če ne bo čula iz tišine gozda pok. Gozd pa je ostal tih in nem. Mah, pokrivač tla, je zadušil zvok konjskih kopit ter ropotanje voza. Na koncu svojih moči se je konj konečno opotekel ter padel. Claire je skočila iz voza ter pobegnila naprej skozi gozd. Instinkt ji je rekel, da je blizu svojega cilja. Prišla je prinesla kiosk ter čula več človeških glasov. Hitro je vrgla krog sebe pogled. Komaj dvajset korakov od nje se je dvigal ob bregu ribnika kitajski kiosk. Od tam je lahko Claire vse pregledala, ne da bi videla nje same. S spretnostjo preganjane stine je pohitela po stopnicah kioska navzgor ter obstala tam, vsa tresoč se. Sredi roudela je baron ravno štel korake, da markira razdaljo. La Brede, podpiran od Moulina, ki je bil smrtnobled in ves zmeden, je basal pištoli, dočim je hodil Filip, v pogovoru z Octavom in zdravnikom, na drugi strani loke gorindol. Vojvoda, stojč par korakov od kioska, je žvečil smokdo. Z velikim vznemirjenjem je mislila Claire na trenutek, ko je bil roudel poln elegantnih kavalirov ter lepo oblečenih žensk. Kako je bilo omaga jutra vse veselo in srečno! Takrat je bila ljubosumna, a kaj je bila ona ljubosumnost v primeri z muko, katero je trpela sedaj! Tukaj je imela pred svojimi očmi oba možka, ki sta si medsebojno skušala vzeti življenje. V par minutah bo ležal eden njiu, ves krvav, in travi. Oblak se je prikazal pred njenimi očmi in morala se je prijeti za ograjo, da ni omahnila na tla. Njena slabost pa je le male časa trajala. Teško dihačajoča se je še enkrat obrnila tjakaj. Oba nasprotnika sta se stala na svojih mestih. Moulinet je skočil se enkrat naprej te prišel prositi: — Gospodje moji, za božjo voljo, gospodje moji! La Brede pa ga je odvrlekel. Octave je ponudil Filipu orožje ter se hitro umaknil. La Brede je vprašal s trdnim glasom: — Gospoda, ali ste pripravljena? Vojvoda in Filip sta odgovorila istočasno: — Da. Mladi mož je prišel počasi šteti: Eua, dve, tri — ogenj! Claire je videla, kako sta se obe pištoli preteče povsili. V tem zadnjem trenutku je izgubila zavest in neka neodoljiva sila je je gnala naprej. Skočila je po stopnicah navzdol, se vrgla pred strel, ki je ogrožal Filipa ter s svojo belo roko pokrila žrelo pištola-voje.

PROTESTNO ZBOROVANJE V BERLINU

Ko so Berlinčani izvedeli, da hoče dati vlada bivšemu kajzerju sto milijonov mark oškodnine so poredili po berlinskih ulicah veliko protestno zborovanje. Demonstranti so nosili plakate s katerimi so smešili bivšega kajzerja.

Potisnila je Filipa nazaj s strahom zroča mu v oči, kot da sta odvisna življenja ali smrt od njegovega odgovora, je rekla: — Odgovori je eno besedo! Ali me ljubiš? Filip je obrnil proti njej svoje lice, ki je žarelo od radosti. — Da, ljubim te, — je odvrnil. — V tebi bivata dve ženski. Prva, ki mi je povzročila toliko trpljenja, ne obstaja več... Ti si druga, katere nisem nikdar nehal oboževati! Claire je zakričala, njene oči so se napolnile s solzami, gorče je pritisnila Filipa k sebi, ustni so se dotaknile in v neskončni radosti sta izmenjala svoj prvi poljub ljubezni.

KONEC.

L. N. Andrejev — J. Vidmar:

Iz življenja kapetana Štebala.

IZ življenja kapetana Štebala.

Skozi okna, ki so bila zanesena z ivjem in z dijamantnimi jelkami pokrta, so prodirali jutranji žarki zimskega solca in so s hladno, toda veselo lučjo napolnjevali dve veliki, visoki in goli sobi, ki so s kuhinjo vred tvorile stanovanje kapetana Nikolaja Ivanoviča Kuvavice. Očitno je bilo, da je mraz ponoči narastel, kajti na oknih so nastali v kotih križeve ledeni narastki in pri d'hanju se je videla sapa v hladnem zraku, ki se je ponoči očistil od tobakovega dima.

Kukavica, — je kriknil s hrupnim baritonom Nikolaj Ivanovič, med tem, ko je skrkal iz kozarca vroč, močan čaj. Kozarec je bil postavljen v srebrni podkozarčnik, ki je po vzoreh že počel in ki je tvoril s srebrno žličico vso izbro dragocenosti, kar jih je bilo v kapetanovi posesti. — Kukavica!

Vstopil je sluga, ki se je pri tem narahlo zaletel v vrata. Bil je oprsčen četne službe zavoljo neprimernosti, kakor se je izrazil narednik. Majhna glava z velikimi lopatastimi uhlji mu je žalostno tičala na dolgem in suhem životu, ki je drage volje navzel vsak položaj razen tistega, ki ga je bilo treba.

Ti si pa res pravi štor, moj dragi, — ga je krotko pokaral kapetan. — Če te kličem, imaj takoj priči.

Čujem, — je mračno zamrmral Kukavica in zavrtel oči.

Ti si pa res bedak, prijatelj. Kaj pa delaš take obraze? Ali si bil pijan?

Nas eden nima za kaj piti.

Ker ni hotel kvariti razpoloženja, je Nikolaj Ivanovič molče skomignil z rameni in je velel podati vodke in prigrizka in zakuriti v peči.

Kako pa je to? — je pokazal kapetan na pisano čajno skodelico, ki je bila očitno Kukavičina last in ki jo je sluga prinesel s steklenico vodke in s sardinami. — Šilec? — je pogledal kapetan v tla.

Tako je.

Ti bedak, ti tak! Izposodi sva pri gospodinji.

Med tem, ko je imel sluga pri peči čepo opravka z ognjem in se obžigal, ko je z brezovim ljubim skušal podpaliti vlažna, na koncih s snegom pokrita drva, je Nikolaj Ivanovič na vse strani premislil svoje načrte za jutrišnji večer. Bližajoči se prazniki so zahtevali od kapetana česa prazničnega in jutri, na božični večer je sklenil kapetan prirediti pojedino, ki, po množini pijače sodeč, očitno ni bila namenjena za ženski spol. — Sicer pa ženski spol že dolgo ni

hovit pogovor. Pleši! ... Kakšna smušena stvar ti pleši! Nikolaj Ivanovič je ogledal svoj zaokroženi život in se nasmehnil, ko si je predstavljal samega sebe, da pleše z gospodično. — Mar zdaj ni dobro? Prav gotovo, da je! — je odvrnil kapetan nekomu in je v dokaz, da je dobro, izpil še šilce vodke. Toda k peči ni več sedel. Pokazalo se je, da je bolj pametno hoditi po sobi. Prihajale so mu navadne, lene, mirne misli — da je Žid Abramka poročniku Iljinu pokvaril lakaste skorjue, koliko bo prejemal denarja, ko bo postal četni poveljnik, in da je računski častnik dober človek, čeprav je Poljak.

Zadnja leta si je moral Nikolaj Ivanovič s silo dokazovati, da dobro živi, tako pač, kakor je treba. Toda dokazi so se mu upirali, dokler si ni našel mogočnega zavzvetnika — pijače. Ko je zjutraj popil dva, tri šilca vodke, mu se vse postalo jasno in preprosto. — Ni ga presenečala umazana, prazna soba s svojim uboštvom; ni opažal, da je postal tudi on sam nemreden in nemaren; da si cele tedne ne preoblači perila, da se mu ne ljubi smažiti nohtov, če pa je to opazil, si je takoj vse ovrgel s treznim ugovorom: — saj nimam namena lažiti za gospodičami! — Pa tudi služiti je bilo lažje v taki brezbrzičnosti; niti to ni bilo tako žaljivo, da je pri petdesetih letih še vedno kapetan, medtem ko so nekateri njegovji tovariši že polkovniki, in celo generali. Jenjalo ga je griziti brezplodno kesanje, da je zabil četrta stoletja za brezmiselno ekserciranje in da je v malenkostnem pehanju za jutrišnjim dnem v tem času polagoma razmetal svojo dušo. Lahka, prijetna meglica se je zibala pred Nikolajem Ivanovičem in mu pred očmi zagrinjala vse, kar ni spadalo k četni četi Horonskega rezervnega bataljona z Židom Abramom, s preferančo za majhne denarje, s polkovniški povelji in z drugimi vsakdanjimi interesi.

Toda kake dvakrat na leto se je kapetanov zavzevanj spremeni v njegovega najhujšega sovražnika. Z mučno jasnostjo in bolečino je vstajala pred njim zavest grozne brezmiselnosti njegovega življenja. — in tedaj se je Nikolaj Ivanovič popolnoma zapil za celih 14 dni in je posedal doma v samem perilu s podplutim in zariplim obrazom. V pijanih solzah je tožil tovarišem, da je izgubljen, ko so ga pa tovariši podivjanega in od alkoholnega strupa napol blaznega zapustili, je kapetan postavil svojega slugo k podboju in mu je med poslednjimi poizkusi ohraniti svoje dostojanstvo, s surovim glasom govoril, da je on, kapetan dober, toda nerazumljen človek. Ko je še sluga zapustil blazno "blagorodje", je blagorodje položilo glavo na mizo in je jokalo samo, ne da bi vedelo, zakaj joče, zato pa tembolj grenko, tembolj iskreno, tembolj trpeče. Ko ga je pijanost minila, se je kapetan, ko ga je bilo sram spomniti se nanjo in govoriti o nji, ni mogel iznebiti nejasnih in težkih spominov. — Eden izmed njih, najmanj težak, je bil spomin, da mu je Kukavica nekako pomagal in da je sočustvoval z njim. Ali je bil tednejši v nogah kot drugi sluge in je lahko dal sprejemal kapetanove izlive (ki so včasih leteli vanj v obliki kozarec in drugih predmetov, kar je pač prišlo kapetanu pod roke), ali je s čim drugim pokazal svojo skrbnost za kapetana, tega si Nikolaj Ivanovič ni znal natančno pojasniti, vendar pa je bil Kukavici hvaležen. Zato še doslej ni zapodil Kukavice in je imel potrpljenje z njegovo uradno priznano neumnostjo in z njegovim popolnoma negativnim pomenom v kapetanovem gospodarstvu; — česar Kukavica ni mogel razbiti; je pokvaril na kak drug, manj bistroumen način. Kapetanova naročila pa je tolmačil tako narobe, da so se celo drugi sluge smejali.

Nikolaj Ivanovič je izpil še šilce in se odpravil na obisk k znanecem. Ključ in skrb za stanovanje je prepuštil gospodinji, ki je stanovala čez vežo. Vrnil se je ob poznem večeru, toda Kukavice še ni bilo nezaj. Mislila je noč, za

Table with shipping news. Columns include ship name, destination, and date. Includes 'Kretanje parnikov - Shipping News' and various ship schedules.

CUNARD V JUGOSLAVIJO (preko Cherbourga). Znižane cene v tretjem razredu za tja in nazaj. V LJUBLJANO in nazaj na BERENGARIJI \$210. MAURETANIJI \$206 in davek.

Voznja tja in nazaj po nižjih cenah. \$198. Iz NEW YORKA do LJUBLJANE in NAZAJ. United American Lines Hamburg American Line.

njo naslednji dan. — Kukavice pa od nikoder. (Konec prihodnjic.)

REDEK SPORAZUM

Zastavite to ali ono vprašanje, nekateri bodo govorili zanj, nekateri proti. Toda če vprašate ljudi s Severa, Juga, Vzhoda ali Zapada, katero zdajvilo je po njihovem mnenju najboljše za železice, bodo vsi sporazumno odgovorili: Trinerjevo Grenko VINO SEVER: "KITCHENER, Ont., 9. dec. Trinerjevo Grenko Vino je pred kratkim rešilo tukaj neko žensko pred smrtjo. A. Sykora. JUG: "SABRATON, W. Va., 15. dec. Vsaka družina, ki hoče biti dobrega zdravja, mora imeti Trinerjevo Grenko Vino. Rešilo mu je zdravje in življenje. J. Kadlecik. VZHOD: "PROVIDENCE, R. I., 7. decembra. Trinerjevo Grenko Vino je jako uspešno. Ant. Fitz. ZAPAD: "ANACONDA, Mont., 17. decembra. Trinerjevo Grenko Vino je najboljšo zdravilo. Priporočam ga vsem mojim prijateljem. Frank Sasek. Vsa ta pisma so od decembra leta 125. Tudi vi ga poskušajte in poskušajte tudi Trinerjevo Liniment. Trinerjev Mirilec Kašlja, Trinerjeve Tablete Zopet Prehlada. Če vam vaš lekarnar ali prodajalec ne more postreči, pišite na: Joseph Triner Company, Chicago, Ill. (Ad.)

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtniki, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglašujete v listu "Glas Naroda". S tem boste vstregli vsem. Uprava "Glas Naroda".

Pozor rojaki! V zalogi imamo SVETO PISMO (stare in nove zaveze). Knjiga je krasno trdo vezana ter stane \$3.00. Slovenic Publishing Company 82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je na časno pomeno o potnih listih, pri čigi in drugih stvareh. Pojavila, ki vam jih samoreceni vladavine dolgoletne izkušnje vam bodo gotovo v korist; tudi pričujemo vedno le prvovrstne parnike, ki imajo kabine tudi v III. razredu.

KAKO DOBITI SVOJCI IZ STAREGA KRAJA

Kdor želi dobiti sorodnika v rojcu iz starega kraja, naj najprej piše na pošto. Iz Jugoslavije bo pripuščeno v prihodnjih letih, od 1. julija 1924 naprej vsako leto po 871 priseljenecv Ameriški državljanji pa samoreceni dobijo sem tence in otroke do 15 let brez, da bi bili šteti v kvoto.rojane osebe se tudi ne štejejo v kvoto. Starši in otroci od 18 do 21 leta ameriških državljanov imajo prednost v kvoti. Pišite na pošto. Prodajamo vzorne liste za vse države; tudi preko Trista samoreceni izpostavljeni sedaj potovati.

Frank Sakser State Bank 82 Cortlandt St., New York

POZOR ROJAKI!

Naš potovalni zastopnik Mr. JOHN ŽUST bo obiskal rojake po Lawrence Co., Penna. — Komur je potekla naročilna na Glas Naroda, naj jo obnovi pri njem. Tudi sprejema naročila za razne knjige, ki jih imamo v zalogi. Rojakom ga toplo priporočamo. Uprava "Glas Naroda".